

88-TÌM HIỂU SÁCH KHÁC GAI

Với sách Khácgai chúng ta bước vào phần kết thúc của phần các ngôn sứ với bộ ba Khácgai, Dacaria, và Malakhi là ba ngôn sứ sau thời lưu đày Babylon. Để dễ nhớ chúng ta có thể chia phần các ngôn sứ ra làm 3 thời kỳ: Trước khi lưu đày :11 ngôn sứ, trong khi lưu đày: 2 ngôn sứ, và sau thời lưu đày: 3 ngôn sứ.

Chúng ta biết rất ít về Ngôn sứ Khácgai ngoại trừ biết ông làm việc chung với ngôn sứ Dacaria trong những ngày theo sau thời lưu đày. Ông thi hành chức vụ ngôn sứ hai tháng trước Dacaria. Nhưng Dacaria làm ngôn sứ trong ba năm còn Khácgai làm ngôn sứ chỉ trong vòng bốn tháng.

Trước khi Khácgai thực thi sứ mệnh ngôn sứ 50,000 người Dothái đã trở về đất mẹ để xây lại đền thờ Giêrusalem (Nôkhemia 12). Đa số họ là các tư tế, các thầy Lêvi và những người nghèo. Nhưng lòng nhiệt thành của họ chẳng bao lâu bị nguội đi. Họ không nhúc nhích thêm được chút nào sau khi xây xong nền móng của đền thờ. Người Samaria và những kẻ thù hàng xóm không muốn cho họ xây lại Giêrusalem. Vì thế công việc bị dở dang trong vòng mười lăm năm. Trong thời gian đó dân chúng quay sang lo xây cất nhà riêng của họ. Trong bối cảnh này Khácgai đứng dậy và loan báo sứ điệp của ông. Ông khuyến khích dân chúng cố gắng xây lại Đền Thờ. Và lần này nó đã được hoàn tất trong vòng bốn năm. Thật diệu kỳ là Dân Chúa phải chờ đợi quá lâu để làm việc mà họ có ý định làm khi quyết định hồi hương.

Khácgai là tiếng nói đầu tiên sau thời lưu đày. Tên của ông có nghĩa là ‘lễ hội của tôi’. Cuốn sách của ông là di cảo của bốn sứ điệp ngắn viết từ tháng 8 tới tháng 12.

Mỗi một sứ điệp đều đề ngày tháng. Những ngày tháng này, chứ không phải nơi chốn hay nhân vật, chiếm toàn bộ quang cảnh. Những ngày tháng này được ghi là “Năm thứ hai của triều đại Darius” tức năm 520 B.C. Năm mà Không Tử, nhà hiền triết Trung Hoa, đang lúc sung mãn nhất. Cuốn sách này nêu bật một mục đích chính là khuyến khích dân chúng xây lại Đền Thờ. Không dễ gì để thúc dục một quốc gia đang chán chường đứng dậy để xây một đền thờ. Vậy mà ông đã làm được.

SỨ ĐIỆP KHIẾN TRÁCH (1:1-11)

Một số nhỏ những người nghèo khó trở về Giêrusalem sau thời gian lưu đày bên Babylon. Với một trọng trách to tát trước mặt là xây lại Đền Thờ và phục hồi lại việc thờ phượng Đức Chúa, nhưng họ lao động dưới những tội lỗi cũ – tôn thờ ngẫu tượng và kết hôn với những hàng xóm thờ ngẫu tượng. Họ ít ỏi, nghèo khổ, bị kẻ thù quấy rầy và tệ hơn nữa là đánh mất sức nội lực của niềm vui trong Chúa (Đọc Nôkhemia 8:10).

Bởi vì tất cả những chuyện ấy mà công việc bị đình đốn và dân chúng chán nản nên trở nên ích kỷ. Bỏ quên nhà Chúa họ quay sang lo xây dựng nhà cửa cho mình hơn là cho Chúa (1:4). Thiên Chúa không thể để cho việc này tiếp tục được nên đã gọi hình phạt đến. Mùa màng thất thu, hạn hán, buôn bán thua lỗ, buồn sầu và lo lắng làm họ mất tinh thần (1:6). Họ làm và thu góp nhưng không tìm thấy niềm vui thực (1:6,9,11).

Chúng ta thấy công dụng của sự thách đố của ông. Lời hiệu triệu của ông chứng minh đã có tiếng vang lớn. Dorúbaven, quan toàn quyền Giêrusalem, Giôsua, vị thượng tế và dân chúng chỗi dậy để bắt đầu công việc xây lại Đền Thờ (1:12-15). Và Chúa đã hài lòng phán “Chính Ta ở với các ngươi” (1:13).

Đôi khi Chúa để xảy ra những khó khăn bởi vì sự thờ ơ của chúng ta. Mùa màng và việc buôn bán bị thất thu bởi vì tội của người Dothái. Nhưng Chúa muốn chúng ta gìn giữ nhà thờ.

Không có nhà thờ tội lỗi và sự xấu sẽ mọc lên như cỏ hoang. Khi con người quên yêu mến Chúa thì họ cũng quên không yêu mến nhau nữa. Chúng ta cần tô điểm cho nhà Chúa (2Samuen 7:2). Chúng ta không nên sống trong nhà cao cửa rộng trong khi để nhà thờ bị hoang tàn đổ nát.

SỨ ĐIỆP KHÍCH LỆ (2:1-9)

Khi dân chúng đang xây cất, một sự kiện mới xảy ra làm họ nản chí. Những vị cao niên đã nhìn thấy Đền Thờ lộng lẫy do vua Solomon xây khi xưa, đã trở nên thất vọng với Đền Thờ mới này. Dĩ nhiên nó không thể nào bằng với cái cũ được, họ nghĩ vậy. Kích cỡ thì nhỏ bé đá xây thì rẻ tiền. Nền móng thì nhỏ hơn xưa nhiều. Ý nghĩa của nó cũng bị giới hạn. Bên cạnh đó Đền Thờ thứ hai này sẽ không có một cái đã làm nên vinh quang của cái thứ nhất đó là Hòm Bia Giao Ước nơi các thầy thượng tế dâng hương cho Đức Chúa. Những lời chỉ trích này làm nhiệt huyết của những người thợ xây nguội đi.

Nhưng Khácgai đã đến với lời động viên rằng Chúa sẽ đổ nguồn lực của Ngài vào tòa nhà mới. Thiên Chúa hằng sống sẽ ở giữa Đền Thờ mới này. *Ta sẽ làm cho tất cả các dân tộc phải chấn động và các kho tàng của các dân tộc sẽ đổ về, rồi Ta sẽ làm cho đền thờ này rực rỡ vinh quang. Đức Chúa các đạo binh phán (2:7). Vinh quang của Đền Thờ lúc này sẽ rạng ngời hơn khi trước, Đức Chúa các đạo binh phán; tại nơi này Ta sẽ ban tặng bình an, sấm ngôn của Đức Chúa các đạo binh (2:9).* Thật an ủi biết bao cho những người Do thái lý hương.

SỨ ĐIỆP CAM KẾT (2:10-23)

Sứ điệp về việc thanh tẩy và chúc phúc được loan báo ba tháng sau khi khởi công xây Đền Thờ. Bằng cách dùng các câu hỏi và các câu trả lời Khácgai chỉ cho dân chúng thấy sự thiếu trong sạch của họ. Ông làm cho họ nhận ra tội lỗi của họ. Ông chỉ cho họ lý do tại sao lời cầu xin của họ không được nhậm lời là vì họ để quá lâu không chịu hoàn thành việc xây Đền Thờ. Họ làm hỏng tất cả những gì họ đã làm vì lầm lỗi của họ. Nếu họ làm mới lại nhiệt tâm, họ sẽ thấy Chúa chúc phúc cho mình. Khácgai nghe lời phàn nàn của họ về việc không thấy dấu hiệu chúc lành nào mặc dầu họ đã làm việc cả ba tháng trời. Khácgai chỉ cho họ thấy rằng đất đai trở nên vô dụng bởi sự thờ ơ của họ nhưng Chúa đang hoạt động và mọi sự từ bây giờ sẽ trở nên khác xưa. *Kể từ nay Ta sẽ ban phúc lành (2:18-19).* Chúa khởi công khi chúng ta khởi công.